info@payamdaily.ir

نخستین روزنامه صبح البرز
پیام آشنا
شماره ۲۷۲۰
دوشنبه ۱۲/ اسفند/ ۱۴۰۳
۲ / رمضان / ۱۴۴۶
03 / March / 2025

صاحب امتیاز: موسسه همگانی تدوین به زمان
مدیرمسئول: محمود حیدری - سردبیر: زاهره حیدری
نشانی: کرج بلوار نوآوران، خیابان فرهنگ، جنب کانون کارشناسان رسمی دادگستری
تلفن: ۳۲۵۲۳۸۳۸ - ۳۲۵۲۷۲۴۲ - ۰۲۶ - فکس: ۳۲۵۳۰۱۰۱
امتیاز در طرح ارزیابی کیفی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی-۶۷۱۸
چاپ: کارگر

فال روز

امروز با حافظ

ساقیا لطف نمودی قدحت پُر می باد
کـه به تدبیر تـو تشویش خُمار آخر شد
در شمار از چه نیاورد کسی حافظ را
شُکرْ کان محنتِ بی حدّ و شمار آخر شد

غزل

صبح آمد و شـد همچو رقیب از بر ما رفت
ظلمت عجبی نیست گر از نور جدا شد
حاجب شیرازی

اوقات شرعی

اذان صبح	طلوع آفتاب	اذان ظهر	غروب آفتاب	اذان مغرب
۰۵:۰۷	۰۶:۳۲	۱۲:۱۸	۱۸:۰۳	۱۸:۲۲

برگه

انسان می تواند خارق العاده ترین زندگی را داشته باشد اگر بداند که چطور کار کند و چطور عشق بورزد...

لئوتولستوی

دیدگاه

بلاگرها با فرهنگ ازدواج ایرانی چه کردند؟

رشد روزافزون بلاگرهای اینستاگرامی و نمایش سبک زندگی تجملاتی آن‌ها، نگرش جوانان ایرانی را نسبت به ازدواج و خانواده دستخوش تغییر کرده است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از تسیان، در سال‌های اخیر، شبکه‌های اجتماعی به‌ویژه اینستاگرام به بخش جدایی‌ناپذیری از زندگی روزمره خیلی از ما تبدیل شده‌اند. در این میان، بلاگرها و اینفلوئنسرها نقش قابل‌توجهی در شکل‌دهی به نگرش‌ها و سبک زندگی مردم ایفا می‌کنند.

بسیاری از بلاگرهای لایف استایل بدون داشتن تخصص در حوزه‌ای مشخص، خود را صاحب‌نظر در موضوعات مختلف معرفی کرده و بدون مرز مشخصی در اینستاگرام فعالیت می‌کنند. این عدم مرز باعث شده که محتواهای آن‌ها بیشتر به سرگرمی شباهت داشته باشد تا یک جریان‌سازی فرهنگی واقعی.

مثلا روایت‌های عاشقانه کلیشه‌ای مانند عشق دختر دانشجو به پسر مذهبی یا زوجی که پس از سال‌ها تلاش به هم برسند، اغلب از محبوب بلاگرهای لایف استایل در جذب مخاطبان کمک کرده‌اند. این افراد با ساختن داستان‌های احساسی اغراق‌آمیز و تشدید آن‌ها در قالب ویدئوها و پست‌های "فلسفی" اقتصاد توجه را رونق می‌بخشند.

برخی کارشناسان معتقدند که بسیاری از این روایت‌ها ساختگی است. حتی در صورت صحت، محتوای این بلاگرها اغلب یک مسیر عاشقانه کلیشه‌ای را تبلیغ می‌کند و روش‌های معمول اشتباهی، مانند معرفی از سوی خانواده یا موسکال، را تایید می‌کیرد. این نوع نگاه می‌تواند باعث ایجاد انتظارات غیرواقع‌بینانه از روابط عاشقانه شود.

نقدی بر تأثیر بلاگرهای لایف استایل بر ازدواج و روابط عاطفی

در نهایت می‌توان گفت یکی از حوزه‌هایی که تحت تأثیر این تغییرات قرار گرفته، فرهنگ ازدواج ایرانی‌هاست. این تغییرات تمامی جوانب یک ازدواج و زندگی مشترک را هدف قرار داده است. از تغییر در سبک مراسم ازدواج گرفته تا تأثیر کنارگیری بر معیارهای انتخاب همسر و الگوهای زندگی مشترک. این تحولات نشان دهنده نفوذ گسترده شبکه‌های اجتماعی در جامعه است. با این حال، مهم است که کاربران با آگاهی و شناخت صحیح از این فضا بهره ببرند و تحت تأثیر معیارهای غیرواقع‌بینانه بلاگرها قرار نگیرند.

تبدیل ازدواج به ابزار در آمدزایی

در گذشته، تعداد بلاگرهای لایف استایل ایرانی اندک و محدود به پایتخت بود، اما امروز این سبک در سراسر کشور گسترش یافته است. برخی زوج‌ها پس از ازدواج، به‌جای پرداختن به زندگی خصوصی خود، آن را به ابزاری برای کسب درآمد تبدیل می‌کنند. آن‌ها به مخاطبان خود القا می‌کنند که همسر می‌تواند همزمان شریک عاطفی و اقتصادی باشد.

هیچ کار و هدف کاردا

علاوه بر این، برخی از این بلاگرها بدون تخصص، در زمینه‌هایی مانند روابط عاطفی، گلمون جنیر و مهارت‌های همسرداری، به مخاطبان خود توصیه‌هایی ارائه می‌دهند که می‌تواند پیامدهای جبران‌ناپذیری داشته باشد. این الگوهای مجازی، در کنار تأثیر کنارگیری بر روابط واقعی، به ترویج انتظارات غیرواقع‌بینانه از عشق و ازدواج دامن می‌زنند.

نوظهت پی‌جا؟ افزایش اهمیت معیارهای ظاهری در انتخاب همسر

اینستاگرام با تمرکز بر زیبایی ظاهری و استانداردهای خاصی از جذابیت، معیارهای انتخاب همسر را تحت تأثیر قرار داده است. برخی جوانان به جای تمرکز بر ویژگی‌های شخصیتی و اخلاقی، بیشتر به ظاهر و سبک زندگی فرد مقابل توجه می‌کنند که این امر می‌تواند بر کیفیت روابط زناشویی اثر منفی بگذارد. زندگی‌های اجتماعی و بی‌نقصی که بلاگرها در اینستاگرام به نمایش می‌گذارند، باعث ایجاد توقعات غیرواقعی در میان زوجین شده است. بسیاری از افراد، به‌ویژه زنان خانه‌دار یا مقایسه زندگی خود با تصاویر و فریب‌دهنده اینفلوئنسرها، دچار نارضایتی و احساس ناکافی می‌شوند. لازم به ذکر است این روند فقط بر زنان تأثیر نمی‌گذارد، بلکه انتظارات جدیدی برای مردان نیز ایجاد کرده است. بلاگرهای لایف استایل زنان را همیشه با ظاهری آراسته در فضاهای زیبا نشان می‌دهند، که در نتیجه، برخی مردان مجرد یا متأهل تصورات غیرواقع‌بینانه‌شان درباره همسر آینده خود پیدا می‌کنند. آن‌ها در نظر نمی‌گیرند که این زنان، برای شغل اینستاگرامی‌شان، زمان و هزینه زیادی صرف می‌کنند، در حالی که زنان دارای شغل‌های دیگر یا مادران خانه‌دار چنین امکانی ندارند.

ریختن قبح طلاق

عادی شدن طلاق در فضای مجازی، به‌ویژه در اینستاگرام، تأثیرات مخربی بر نگرش جوانان نسبت به ازدواج و پایداری روابط عاطفی داشته است. بلاگرهایی که روزی از زندگی عاشقانه خود صحبت می‌کردند، ناگهان خبر جدایی‌شان را منتشر می‌کنند و با بی‌اهمیت جلوه دادن این اتفاق، آن را امری عادی و حتی قابل جشن گرفتن نشان می‌دهند. چنین تصاویری نسبتها باعث کاهش تابوی افراد در مواجهه با مشکلات زناشویی می‌شود، بلکه الگوهاری نامرتبی از روابط را در ذهن مخاطبان ایجاد می‌کند. در نتیجه، جوانان با تردید بیشتری به ازدواج تکلیه می‌کنند و از تشکیل خانواده هراس دارند. از سوی دیگر، این روند، روابط را به سمت سردی عاطفی و در نهایت طلاق سوق می‌دهد. بنابراین، نظارت بر محتوای منتشرشده توسط بلاگرها و آگاهی‌بخشی به مردم درباره واقعیت‌های زندگی مشترک، امری ضروری به نظر می‌رسد.

تغییر نگرش به مراسم ازدواج

از طرفی یکی از مهم‌ترین تأثیرات اینستاگرام بر فرهنگ ازدواج ایرانی‌ها، تغییر در نگرش نسبت به مراسم ازدواج است. انتشار تصاویر و ویدئوهای پرزرق‌وبرق از جشن‌های عروسی لوکس و مجلل، انتظارات جوانان را از یک مراسم ایده‌آل تغییر داده است. این امر باعث افزایش هزینه‌های ازدواج و فشار مالی بر خانواده‌ها شده است.

الگوبرداری از سبک زندگی بلاگرها

بسیاری از بلاگرهای اینستاگرامی زندگی زناشویی خود را با نمایش لحظات عاشقانه و رمانتیک به تصویر می‌کشند. این سبک زندگی، که اغلب با واقعیت تفاوت دارد، ممکن است انتظارات غیرواقع‌بینانه‌ای از زوج‌های جوان ایجاد کند و در برخی موارد، باعث نارضایتی از زندگی مشترک شود.

تبلیغ سبک زندگی مدرن و کاهش تمایل به ازدواج سنتی

بسیاری از بلاگرها به تبلیغ سبک زندگی مجردی، استقلال مالی و آزادی‌های فردی می‌پردازند که می‌تواند موجب کاهش تمایل جوانان به ازدواج به شیوه‌های سنتی شود. این امر در کنار افزایش توقعات از زندگی زناشویی، به تغییرات اساسی در الگوهای ازدواج در ایران منجر شده است.

گزارش روز

اختلافی که هسته‌ای نیست

پیش از این فشار سیاسی بر ایران از طریق تصویب قطعنامه پیشنهادی سه کشور اروپایی انگلیس، فرانسه آلمان و امریکا علیه برنامه صلح‌آمیز هسته‌ای کشورمان، در شورای حکام آژانس بین‌المللی انرژی اتمی وارد شده بود، بنابراین مشاهدات فاقد همکاری ایران با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی دچار تناقض‌های تمام ناشدنی است و ایران باید سیاست‌های بازدارنده و تهاجمی را در قبال آژانس که بازوی مناخاله امریکا و غرب در مسائل هسته‌ای پیوسته رژیم‌صهیونیستی به معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (ان پی تی) شدند.

خودافشاگری آژانس در رابطه با همکاری با امریکا

موضع اخیر رئیس آژانس انرژی اتمی به روشنی اثبات می‌کند این نهاد به بازوی فشار امریکا بر ایران برای وادار کردن تهران به مناکره با واشنگتن برای نیل به مقاصد فراهنسه‌ای تبدیل شده است. از زمانی که رهبر معظم انقلاب مناکره با امریکا را نهی کردند، این کشور به تکاپو افتاده تا با افزارهای مختلف این به اصطلاح دریچه را باز نگه دارد و از راه مناکره، امتیازات نشدروخ خود را به دست آورد، همانطور که در برجام به آن دست یافته بود، به ویژه که عملیات موشکی ایران علیه رژیم‌صهیونیستی و ورود ایران به تهدید مستقیم این رژیم، نگرانی‌های امریکا را از ایران جدی‌تر کرده است. گروسی که در اظهارات اخیرش پیشرفت برنامه هسته‌ای ایران را سبب بزرگ شدن مشکلات نامیده بود اذعان کرد که «باید به سمت عمل و مناکره (با امریکا) حرکت کنیم» و ادامه داد: «می‌دانم که ایران خواستار توافق است» وی پس از این تلاش خود برای فشار بر ایران را، ناگزیر اعلام کرده بود «ایران باید ثابت کند به‌دنبال تولید سلاح هسته‌ای نیست».

بنابراین مشخص می‌شود که گزافه گویی‌های آژانس در رابطه با ایران، تنها به فعالیت‌های هسته‌ای ختم نمی‌شود و آژانس تلاش می‌کند مسیر مناکرات را از فعالیت‌های هسته‌ای ایران بگذرند چراکه دقیقا همان مسیری را طی می‌کند که امریکا با تهدیدشان علیه ایران در پی آن است. در واقع، امریکا هدفش فراتر از مسائل هسته‌ای امریکا را برای مسائل جدی‌تر فراهم می‌کند، اتفاقی که موجبات جمهوری اسلامی است و گام به گام برای آن طرح‌ریزی کرده است. در این دستورالعمل تدوین شده، ابتدا فعالیت‌های هسته‌ای، در گام دوم فعالیت‌های نظامی و منطقه‌ای و مراحل بعدی فعالیت‌های استراتژیک علمی و فناوری و مجموعا استقلال از کانون پیشرفت و انحصار علمی، مورد هدف قرار گرفته شده است. فوری که در استراتژی کلان امریکا در مواجهه با جمهوری اسلامی و لزوم مهار آن دیده شده و بارها مقامات امریکایی به آن اقرار کرده‌اند.

در بین این علوم نوین، هوش مصنوعی که فروزه تحولی شگرف در دنیای فناوری ایجاد کرده قطعاً جزو برنامه‌های بعدی قرار دارد و تلاش گسترده‌ای برای عدم دستیابی ایران در آن به کار گرفته شده و خواهد شد. همانطور که رهبر معظم انقلاب فرموده‌اند: «در آینده ممکن است ساختارهایی مشابه آژانس‌های بین‌المللی ایجاد شود که برای استفاده از بخش‌های مختلف هوش مصنوعی، اجازه یا محدودیت اعمال کنند. قدرت تحلیل و فرصت تحلیل دنیا به دنبال چنین قلمداد می‌کنند» از این رو، اگر کشور در برابر آژانس بین‌المللی اتمی انعطاف نشان دهد در آینده‌ای نه چندان دور با بازیگری دوباره غرب، در حوزه‌های مهمی، چون هوش مصنوعی هم دچار ماجراجویی‌ها برای محدودیت یا ممنوعیت خواهیم شد و نمی‌توانیم از علوم و فناوری‌های جدید که در سایه هوش مصنوعی تولید می‌شود، بهره‌مند شویم، بنابراین در همین گام اول باید در برابر این دست زیاده‌خواهی‌ها، سیاستی بازدارنده و متناسب با پیشرفت‌های اتخاذ کنیم.

رژیم‌صهیونیستی در بناه غرب

در حالی این سیاسی بازی غرب صورت می‌گیرد که دقیق‌ترین و گسترده‌ترین بازرسی‌های آژانس از تأسیسات هسته‌ای ایران صورت گرفته و تاکنون، آژانس بارها بر صلح‌آمیز بودن برنامه هسته‌ای کشورمان تأکید کرده است.

ذکر این نکته هم ضروری است. ابتهامات هسته‌ای به ایران ریشه در اسناد جعلی رژیم‌صهیونیستی دارد. اما غرب هیچ گاه فعالیت‌های تهدیدزای هسته‌ای این رژیم را مطرح نمی‌کند و این کار آن را حمایت می‌کند. این رژیم به طور آشکاری از سلاح ممنوعه حاوی مواد هسته‌ای در جنگ استفاده می‌کند. اشغالگران بارها در جنگ غزه و لبنان از سلاح‌هایی با اورانیوم ضعیف شده استفاده و حتی بارها غزه را تهدید به حمله اتمی کرده‌اند.

نجواهای اصلاح‌طلبان، بخشی از بازل فشار علیه ایران

صداهایی که از درون مخابره می‌شود، طمع غرب را برای فشار بیشتر علیه ایران تشدید می‌کند. سخنرانی اخیر رئیس دولت اصلاحات حتی ادبیات انعطاف پذیری در مقابل غرب است و در آن اشاره تلویحا به لزوم مناکره چنین تأکید شده است: «وضع کنونی مردم و کشور خوب نیست و بیم بزرگ این است که خدای ناخواسته روزنه‌ای که اخیرا به سوی آینده بهتر گشوده شده بدتر بسته شود و امید اندکی که پدید آمده است از میان برود» این اظهارات، بخشی از همین سیگنال‌ها به غرب است که در قالب فکر دشمنان مورد توجه قرار می‌گیرد و به قوای تصمیم‌گیری امریکا کمک شایانی می‌کند.

لزوم اتخاذ «سیاست فشار» برای بازدارندگی

در مقیاس کلی‌تر، افزایش تهدید علیه ایران مبنی بر استفاده از گوشی‌های هوشمند ممکن است همیشه تعاملات را مختل نکند. گاهی اوقات استفاده‌والدین از تلفن‌های هوشمند نشان می‌دهد وقتی والدین با گوشی‌های هوشمند خود درگیر می‌شوند، تعاملات کلامی و غیرکلامی کمتری را با فرزندان خود رقم‌زدند. یک مطالعه در سال ۲۰۲۱ در آمریکا نشان داد که مراقبان (والدین، پرستاران کودک و یا هر فرد دیگری که مسئولیت مراقبت را برعهده دارد) هنگام استفاده از دستگاه‌های هوشمند در مقایسه با زمانی که بدون آنها بودند، توجه اشتراکی کمتری داشتند. تعداد فزاینده‌ای از تحقیقات نشان می‌دهد که تکنوفرانس با کاهش میزان واکنش پاسخ‌دهی والدین مرتبط است. در مطالعه‌ای که ناکاگاوا و همکاران در سال ۲۰۱۹ روی مادران ژاپنی و نوزادان سه تا شش ماهه آنها انجام دادند، آنهایی که در دوران شیردهی از استفاده از تلفن‌های هوشمند خودداری کردند، بهتر می‌توانستند وضعیت خود را برای حفظ تماس چشمی تنظیم کنند و به سرعت تشخیص دهند چه زمانی شیردهی کودکشان تمام شده است. اما هنگامی که همان مادران از تلفن‌های خود در دوران شیردهی استفاده می‌کردند، پاسخگویی آنها، بطور قابل توجهی با تاخیر مواجه شد. این نشان می‌دهد حتی در مراحل اولیه رشد، تکنوفرانس می‌تواند مانع از توانایی والدین در تفسیر و پاسخ به نشانه‌های نوزادان شود. مطالعات مشاهده‌ای در محیط‌های مختلف این موضوع را تایید کرده‌اند که نشان می‌دهد وقتی والدین با تلفن‌های هوشمند درگیر می‌شوند، میزان پاسخ‌دهی آنان کاهش می‌یابد. این کاهش به‌ویژه‌اما قزایش تعداد اعلان‌ها بیشتر نیز می‌شود. پژوهش‌هایی در سال‌های ۲۰۱۸ و ۲۰۲۱ نشان داد که تنها روشن‌بودن یک تلفن هوشمند می‌تواند به تعاملات کمتر محبت‌آمیز و پاسخگو میان والدین و فرزندان منجر شود. این نشان می‌دهد که صرف حضور یک تلفن هوشمند فعال ممکن است باعث حواس‌پرتی‌های شناختی شود که تاثیر منفی بر والدین دارد و متعاقبا مانع رشد زبان کودکان می‌شود.

جنبه‌های مثبت دستگاه‌های هوشمند

بااین حال، پژوهش‌های دیگری نشان می‌دهند که استفاده از گوشی‌های هوشمند ممکن است همیشه تعاملات را مختل نکند. گاهی اوقات استفاده‌والدین از تلفن‌های هوشمند نشان می‌دهد وقتی والدین با گوشی‌های هوشمند خود درگیر می‌شوند، تعاملات کلامی و غیرکلامی کمتری را با فرزندان خود رقم‌زدند. یک مطالعه در سال ۲۰۲۱ در آمریکا نشان داد که مراقبان (والدین، پرستاران کودک و یا هر فرد دیگری که مسئولیت مراقبت را برعهده دارد) هنگام استفاده از دستگاه‌های هوشمند در مقایسه با زمانی که بدون آنها بودند، توجه اشتراکی کمتری داشتند. تعداد فزاینده‌ای از تحقیقات نشان می‌دهد که تکنوفرانس با کاهش میزان واکنش پاسخ‌دهی والدین مرتبط است. در مطالعه‌ای که ناکاگاوا و همکاران در سال ۲۰۱۹ روی مادران ژاپنی و نوزادان سه تا شش ماهه آنها انجام دادند، آنهایی که در دوران شیردهی از استفاده از تلفن‌های هوشمند خودداری کردند، بهتر می‌توانستند وضعیت خود را برای حفظ تماس چشمی تنظیم کنند و به‌سرعت تشخیص دهند چه زمانی شیردهی کودکشان تمام شده است. اما هنگامی که همان مادران از تلفن‌های خود در دوران شیردهی استفاده می‌کردند، پاسخگویی آنها، بطور قابل توجهی با تاخیر مواجه شد. این نشان می‌دهد حتی در مراحل اولیه رشد، تکنوفرانس می‌تواند مانع از توانایی والدین در تفسیر و پاسخ به نشانه‌های نوزادان شود. مطالعات مشاهده‌ای در محیط‌های مختلف این موضوع را تایید کرده‌اند که نشان می‌دهد وقتی والدین با تلفن‌های هوشمند درگیر می‌شوند، میزان پاسخ‌دهی آنان کاهش می‌یابد. این کاهش به‌ویژه‌اما قزایش تعداد اعلان‌ها بیشتر نیز می‌شود. پژوهش‌هایی در سال‌های ۲۰۱۸ و ۲۰۲۱ نشان داد که تنها روشن‌بودن یک تلفن هوشمند می‌تواند به تعاملات کمتر محبت‌آمیز و پاسخگو میان والدین و فرزندان منجر شود. این نشان می‌دهد که صرف حضور یک تلفن هوشمند فعال ممکن است باعث حواس‌پرتی‌های شناختی شود که تاثیر منفی بر والدین دارد و متعاقبا مانع رشد زبان کودکان می‌شود.

اشاره

وقفه‌های کوچک آسیب‌های بزرگ

از زمان عرضه گوشی‌های هوشمند در سال ۲۰۰۷ تاکنون، آنها به بخشی فراگیر از زندگی روزمره همگان تبدیل شده‌اند که بر تعاملات بین والدین و فرزندان تاثیر می‌گذارند. تحقیقات نشان می‌دهند حتی آنکه والدین معمولا از تلفن‌های هوشمند خود بعذرت در حضور فرزندان‌شان استفاده می‌کنند، اما وقتی این کار را انجام می‌دهند، تقلب به تمرکز لحظه‌ای آنها روی دستگاه‌ها دکور منجر می‌شود.

به گزارش پیام آشنا به نقل از جام‌جم آنلاین، چنین تمرکز صرفی می‌تواند به تکنوفرانس اختلال در تعاملات والد ـ کودک ناشی از استفاده از فناوری» بینجامد. چنین وقفه‌هایی می‌تواند برای رشد کودک مضر باشد. با توجه به این که کودکان پیش از ورود به مدرسه زمان قابل توجهی را در خانه با والدین خود می‌گذرانند، بررسی اثرات تکنوفرانس در سال‌های اولیه شکل‌گیری شخصیت و رشد مغزی کودکان بسیار مهم است.

اعلان‌ها؛ وقفه‌های بی‌امان تمرکز

تکنوفرانس و بطور خاص، فراوانی اعلان‌های شنیداری (نوتیفیکیشن‌ها) که والدین دریافت می‌کنند، می‌تواند مانع رشد وارتقاء نوزادان شود. گروهی از پژوهشگران سال ۲۰۲۱ در مطالعه‌ای که شامل کودکان ۱۸ تا ۳۵ ماهه نوپا زندگی می‌کردند که بین سطوح اعلان‌های اطلاع‌رسانی وسایل هوشمند و رشد واژگان در کودکان همبستگی منفی وجود دارد. سال ۲۰۱۷ در آزمایشی با مادران آمریکایی و کودکان دوساله آنها قطع تماس‌های تلفنی به کودکان یادگیری واژگان جدید در مقایسه با تعاملات بدون وقفه منجر شد. مطالعه دیگری در سال ۲۰۲۱ با تمرکز بر کودکان سه تا پنج‌ساله نشان داد که والدین هنگام استفاده از تلفن‌های هوشمند نسبت به زمانی که درگیر کارهای دیگر بودند، سؤالات کمتری از کودکان می‌پرسیدند؛ در نتیجه کودکان نیز در مقابل پرسش‌های کمتری برای جستجوی اطلاعات داشتند. تعاملی این مطالعات نشان می‌دهد که تکنوفرانس تاثیر نامطلوبی بر رشد زبان در کودکان دارد. بااین‌حال استفاده از تلفن‌های هوشمند خودداری کردند، بهتر می‌توانستند وضعیت خود را برای حفظ تماس چشمی تنظیم کنند و به‌سرعت تشخیص دهند چه زمانی شیردهی کودکشان تمام شده است. اما هنگامی که همان مادران از تلفن‌های خود در دوران شیردهی استفاده می‌کردند، پاسخگویی آنها، بطور قابل توجهی با تاخیر مواجه شد. این نشان می‌دهد حتی در مراحل اولیه رشد، تکنوفرانس می‌تواند مانع از توانایی والدین در تفسیر و پاسخ به نشانه‌های نوزادان شود. مطالعات مشاهده‌ای در محیط‌های مختلف این موضوع را تایید کرده‌اند که نشان می‌دهد وقتی والدین با تلفن‌های هوشمند درگیر می‌شوند، میزان پاسخ‌دهی آنان کاهش می‌یابد. این کاهش به‌ویژه‌اما قزایش تعداد اعلان‌ها بیشتر نیز می‌شود. پژوهش‌هایی در سال‌های ۲۰۱۸ و ۲۰۲۱ نشان داد که تنها روشن‌بودن یک تلفن هوشمند می‌تواند به تعاملات کمتر محبت‌آمیز و پاسخگو میان والدین و فرزندان منجر شود. این نشان می‌دهد که صرف حضور یک تلفن هوشمند فعال ممکن است باعث حواس‌پرتی‌های شناختی شود که تاثیر منفی بر والدین دارد و متعاقبا مانع رشد زبان کودکان می‌شود.

کاهش توجه اشتراکی و پاسخ‌دهی به‌موقع

از آنجا که مادران تمایل دارند در حین «توجه اشتراکی» با فرزندان خود بیشتر صحبت کنند، استفاده از تلفن هوشمند می‌تواند به ایجاد اختلال در توجه اشتراکی، مانع از این فرصت‌های زبانی ارزشمند شود. تحقیقات نشان می‌دهد وقتی والدین با گوشی‌های هوشمند خود درگیر می‌شوند، تعاملات کلامی و غیرکلامی کمتری را با فرزندان خود رقم‌زدند. یک مطالعه در سال ۲۰۲۱ در آمریکا نشان داد که مراقبان (والدین، پرستاران کودک و یا هر فرد دیگری که مسئولیت مراقبت را برعهده دارد) هنگام استفاده از دستگاه‌های هوشمند در مقایسه با زمانی که بدون آنها بودند، توجه اشتراکی کمتری داشتند. تعداد فزاینده‌ای از تحقیقات نشان می‌دهد که تکنوفرانس با کاهش میزان واکنش پاسخ‌دهی والدین مرتبط است. در مطالعه‌ای که ناکاگاوا و همکاران در سال ۲۰۱۹ روی مادران ژاپنی و نوزادان سه تا شش ماهه آنها انجام دادند، آنهایی که در دوران شیردهی از استفاده از تلفن‌های هوشمند خودداری کردند، بهتر می‌توانستند وضعیت خود را برای حفظ تماس چشمی تنظیم کنند و به‌سرعت تشخیص دهند چه زمانی شیردهی کودکشان تمام شده است. اما هنگامی که همان مادران از تلفن‌های خود در دوران شیردهی استفاده می‌کردند، پاسخگویی آنها، بطور قابل توجهی با تاخیر مواجه شد. این نشان می‌دهد حتی در مراحل اولیه رشد، تکنوفرانس می‌تواند مانع از توانایی والدین در تفسیر و پاسخ به نشانه‌های نوزادان شود. مطالعات مشاهده‌ای در محیط‌های مختلف این موضوع را تایید کرده‌اند که نشان می‌دهد وقتی والدین با تلفن‌های هوشمند درگیر می‌شوند، میزان پاسخ‌دهی آنان کاهش می‌یابد. این کاهش به‌ویژه‌اما قزایش تعداد اعلان‌ها بیشتر نیز می‌شود. پژوهش‌هایی در سال‌های ۲۰۱۸ و ۲۰۲۱ نشان داد که تنها روشن‌بودن یک تلفن هوشمند می‌تواند به تعاملات کمتر محبت‌آمیز و پاسخگو میان والدین و فرزندان منجر شود. این نشان می‌دهد که صرف حضور یک تلفن هوشمند فعال ممکن است باعث حواس‌پرتی‌های شناختی شود که تاثیر منفی بر والدین دارد و متعاقبا مانع رشد زبان کودکان می‌شود.

جنبه‌های مثبت دستگاه‌های هوشمند

بااین‌حال، پژوهش‌های دیگری نشان می‌دهند که استفاده از گوشی‌های هوشمند ممکن است همیشه تعاملات را مختل نکند. گاهی اوقات استفاده‌والدین از تلفن‌های هوشمند نشان می‌دهد وقتی والدین با گوشی‌های هوشمند خود درگیر می‌شوند، تعاملات کلامی و غیرکلامی کمتری را با فرزندان خود رقم‌زدند. یک مطالعه در سال ۲۰۲۱ در آمریکا نشان داد که مراقبان (والدین، پرستاران کودک و یا هر فرد دیگری که مسئولیت مراقبت را برعهده دارد) هنگام استفاده از دستگاه‌های هوشمند در مقایسه با زمانی که بدون آنها بودند، توجه اشتراکی کمتری داشتند. تعداد فزاینده‌ای از تحقیقات نشان می‌دهد که تکنوفرانس با کاهش میزان واکنش پاسخ‌دهی والدین مرتبط است. در مطالعه‌ای که ناکاگاوا و همکاران در سال ۲۰۱۹ روی مادران ژاپنی و نوزادان سه تا شش ماهه آنها انجام دادند، آنهایی که در دوران شیردهی از استفاده از تلفن‌های هوشمند خودداری کردند، بهتر می‌توانستند وضعیت خود را برای حفظ تماس چشمی تنظیم کنند و به‌سرعت تشخیص دهند چه زمانی شیردهی کودکشان تمام شده است. اما هنگامی که همان مادران از تلفن‌های خود در دوران شیردهی استفاده می‌کردند، پاسخگویی آنها، بطور قابل توجهی با تاخیر مواجه شد. این نشان می‌دهد حتی در مراحل اولیه رشد، تکنوفرانس می‌تواند مانع از توانایی والدین در تفسیر و پاسخ به نشانه‌های نوزادان شود. مطالعات مشاهده‌ای در محیط‌های مختلف این موضوع را تایید کرده‌اند که نشان می‌دهد وقتی والدین با تلفن‌های هوشمند درگیر می‌شوند، میزان پاسخ‌دهی آنان کاهش می‌یابد. این کاهش به‌ویژه‌اما قزایش تعداد اعلان‌ها بیشتر نیز می‌شود. پژوهش‌هایی در سال‌های ۲۰۱۸ و ۲۰۲۱ نشان داد که تنها روشن‌بودن یک تلفن هوشمند می‌تواند به تعاملات کمتر محبت‌آمیز و پاسخگو میان والدین و فرزندان منجر شود. این نشان می‌دهد که صرف حضور یک تلفن هوشمند فعال ممکن است باعث حواس‌پرتی‌های شناختی شود که تاثیر منفی بر والدین دارد و متعاقبا مانع رشد زبان کودکان می‌شود.

برش

ایلان ماسک رئیس جمهور آمریکا می‌شود یا فرمانداز سیاره مریخ؟!

در حالی که درهای کاخ سفید به روی ایلان ماسک بسته باقی مانده است، شاید در آینده‌ای نه‌چندان دور، مریخ به‌عنوان عرصه‌ای نوین برای تحقق آرمان‌های او شناخت شود. جایی که نه‌تنها محدودیت‌های قانون اساسی زمین در آن بی‌معنا است، بلکه وی می‌تواند قوانین را از نو تدوین نماید.

به گزارش پیام آشنا به نقل از تابناک، در پی برخی گمانه زنی‌های درباره احتمال ورود ایلان ماسک کارآفرین سرشناس و مدیرعامل شرکت‌های تسلا و اسپیس ایکس به عرصه سیاست آمریکا پرسشی در رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی مطرح شده است: «آیا او می‌تواند رئیس جمهور ایالات متحده شود؟» بر اساس قانون اساسی ایالات متحده، شرایط خاصی برای نامزدی ریاست جمهوری وجود دارد. مهم‌ترین این شرایط عبارتند از:

۱. تولد در خاک ایالات متحده یا داشتن وضعیت «شهروند طبیعی»؛ فرد باید به عنوان شهروند طبیعی متولد شده باشد نه شهروندی که تابعیت را در طول زندگی کسب کرده است.

۲. حداقل سن ۳۵ سال: نامزد باید حداقل ۳۵ سال سن داشته باشد.

۳. اقامت حداقل ۱۴ سال در ایالات متحده: فرد باید در طول زندگی خود حداقل ۱۴ سال در آمریکا اقامت داشته باشد.

ایلان ماسک در ۲۸ ژوئن ۱۹۷۱ در پرتوریا، آفریقای جنوبی متولد شده است. او به‌دنبال تابعیت کانادا و سپس ایالات متحده را کسب کرده است، اما به عنوان شهروند طبیعی ایالات متحده متولد نشده است. بنابراین، طبق قانون اساسی کنونی، او واجد شرایط برای نامزدی ریاست جمهوری نیست.

از سوی دیگر حتی اگر ماسک بخواهد شهروندی آمریکا را از طریق تولد فرزندش کسب کند، قانون اساسی هیچ راهکاری برای تغییر شرط «تولد طبیعی» برای ریاست جمهوری پیش نمی‌گذارد. اصلاح قانون اساسی نیازمند فرایندی پیچیده و زمان‌بر است که تاکنون تنها ۲۷ بار در تاریخ آمریکا رخ داده است.

با این حال، تاریخ نشان داده است که قوانین و اصلاحات می‌توانند در پاسخ به نیازهای زمان تغییر کنند. اگرچه تاکنون تلاش‌های محدودی برای اصلاح این بخش از قانون اساسی انجام شده اما امکان تغییر در آینده را نمی‌توان نادیده گرفت.

دموکراسی مستقیم؛ الگوی پیشنهادی ماسک برای مریخ

هرچند ایلان ماسک به دلیل محدودیت‌های مندرج در قانون اساسی ایالات متحده نمی‌تواند به مقام ریاست جمهوری این کشور دست یابد، آرمان‌ها و اهداف او برای ایفای نقش در عرصه رهبری و تأثیرگذاری، به کره زمین محدود نمی‌ماند. وی بارها درباره برنامه‌های خود برای استقرار یک جامعه انسانی در مریخ سخن گفته و حتی الگویی برای نحوه حکمرانی در این سیاره پیشنهاد کرده است.

به عنوان نمونه، در دسامبر سال ۲۰۲۴ میلادی، ایلان ماسک، از طریق حساب کاربری خود در شبکه اجتماعی ایکس اعلام نمود که به اعتقاد وی، مریخ باید بر اساس نظام «دموکراسی مستقیم» اداره شود. در این نظام، ساکنان مریخ به‌صورت مستقیم در فرایند تصمیم‌گیری مشارکت می‌کنند و نیازی به واسطه‌گری نماینده‌گان نیست. این پیشنهاد با ساختار سیاسی ایالات متحده، که بر پایه نظام نمایندگی و قانون اساسی استوار است، تفاوت بنیادین دارد. این تمایز از جنبه‌های گوناگون قابل تأمل است. در ایالات متحده، قانون اساسی به دلیل شرط «شهروند طبیعی» فرد را در دسترسی ایلان ماسک به مقام ریاست جمهوری می‌شود، زیرا وی در خاک آمریکا از والدینی با تابعیت آمریکایی متولد نشده است. اما در مریخ، که هنوز هیچ قانون از پیش تعیین‌شده‌ای بر آن حاکم نیست، وی این امکان را دارد که نه‌تنها جامعه‌ای نوین بنا کند، بلکه چارچوب‌های حقوقی و سیاسی آن را نیز خود تعریف نماید.

آینده مریخ و عرصه نوپای آزمان‌های ماسک

ایلان ماسک از طریق شرکت اسپیس ایکس در حال توسعه زیرساخت‌های لازم برای سفر به مریخ است و پیش‌بینی کرده که تا سال ۲۰۲۶ میلادی، مأموریت‌های بدون سرنشین و تا اوایل دهه ۲۰۳۰ میلادی، مأموریت‌های با سرنشین‌دار به این سیاره انجام شود. در صورت تحقق این برنامه‌ها، ممکن است روزی فرا رسد که وی به‌عنوان شخصیتی تاثیرگذار، با حتی به‌گونه‌ای غیررسمی، به‌عنوان یکی از معماران اصلی نظام مریخ شناخته شود.

بنابراین، در حالی که درهای کاخ سفید به روی ایلان ماسک بسته باقی مانده است، شاید در آینده‌ای نه‌چندان دور، مریخ به‌عنوان عرصه‌ای نوین برای تحقق آرمان‌